

ærede Minister imødekommer dermed et Krav, som er levende i den fynske Befolkning, og for hvilket der har været arbejdet i de sidste 4—5 Aar gennem et Udvalg, der har Repræsentanter for de kommunale Raad og alle Erhvervsorganisationer paa Øen. Da Retsplejeloven i sin Tid blev forelagt, var Forudsætningen utvivlsomt ogsaa, at man skulde have flere og mindre Landsretter i Stedet for, at man senere samlede det i færre og større Landsretter, og de Forhandlinger, som fandt Sted mellem Odense Byraad og Justitsministeriet, da den nye Retsbygning i Odense skulde opføres, førte til, at man opførte denne med en kommende Landsret for Øje. Man har altsaa i Odense Lokaler til Raadighed for en fynsk Landsret, og den fynske Befolkning er, som sagt, meget stærkt interesseret i, at der gennem en saadan Landsrets-afdeling gives den Adgang til at nyde de Goder, som Retsplejereformen skulde medføre i Retning af Umiddelbarhed i vor Retspleje. Det ærede Medlem Hr. Pürschel har angrebet Justitsministeren for det Løfte, der her var givet, men jeg maa antage, at det ærede Medlem ved denne Lejlighed har følt sig som Repræsentant for Landsdommerne, idet vi jo ved, at man indenfor Østre Landsret ikke just er begejstret for Tanken om at skulle afgive noget af sit Klientel til en særlig fynsk Landsret eller en fynsk-sønderjydsk Landsret. Jeg antager altsaa ikke, at det ærede Medlem har talt paa sit Partis Vegne. I hvert Fald har jo nu det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt udtalt sig i Tilslutning til den højtærede Justitsminister. Og det vilde som før nævnt sikkert være en god og fortjenstfuld Handling at gennemføre en saadan Ordning, saaledes at Fynboerne paa dette Omraade kan faa samme Ret som Beboerne af de øvrige Landsdele.

Dernæst vil jeg gerne henstille til den højtærede Justitsminister, at der snart maa blive truffet en Nyordning med Hensyn til det kommunale Politi. Forholdenes Udvikling har efterhaanden medført, at Kommunerne er ganske uden Indflydelse med Hensyn til det kommunale Politi. Paa dette Omraade er man efterhaanden kommet ud i en Karikatur af kommunalt Selvstyre; baade med Hensyn til Politibetjentenes Ansættelse, deres Antal og deres Løn staaer Kommunalbestyrelserne uden nævneværdig Indflydelse. Alt, hvad man har at gøre i saa Henseende, er at skaffe Pengene til at lønne Betjentene med. Men Betjentene skal lønnes efter Reglerne for Statsbetjentenes Lønninger, skal ansættes

efter Politimesterens Indstilling, der ikke kan fraviges, og deres Antal bestemmes af Justitsministeren. Man vil se, at der er ikke blevet videre meget til Rest for det kommunale Selvstyre, hvad angaar Indflydelse paa dette Omraade. Men hertil kommer for øvrigt, at det kommunale Politi jo ikke er strengt knyttet til de Købstæder, som lønner det. Det kommunale Politi skal staa til Raadighed indenfor hele den Retskreds, for hvilken den paagældende Politimester er ansat, og de kommunale Politibetjente benyttes tillige i meget udstrakt Grad til Arbejde paa Politikontoret, et Arbejde, som omfatter hele den samlede Retskreds og ikke Købstaden alene. Der kunde derfor, forekommer det mig, være god Grund til at foretage det samme Skridt overfor det kommunale Politi, der maa betragtes som Ordenspoliti, som det, man tidligere har foretaget overfor det kriminale Politi, nemlig Overgangen til Statspolitiet. Man bør tage Skridtet fuldt ud og efterhaanden ansætte ogsaa Ordenspolitiet som Statspoliti, idet der vel nok kunde findes en Udvej, hvorved man kunde fordele Udgifterne paa en eller anden Maade.

Endvidere vil jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister om, hvilke Magtmidler man har overfor Dommerne, naar de ikke udfører de Udpantningsforretninger, som det nu en Gang efter dansk Ret er deres Pligt at udføre. Som bekendt har Rigsdagen vedtaget en Lov, der giver Kommunerne Adgang til at ansætte kommunale Pantefogder. Men det er en Ret, Kommunerne har, ikke en Pligt. Derimod har Dommerne som Fogder Pligt til at udføre Udpantningsforretninger, og selvfølgelig er Kommunerne stærkt interesserede i, at disse Udpantningsforretninger fremmes uden unødigt Opsættelse. Jeg har i min Besiddelse en Udskrift af en Dom, der er faldet i en bestemt Sag, og af de Forhør, der har været afholdt i Anledning af denne Sag, fremgaar det, at en Begæring om Udpantning for Skat, der er indgivet til Fogeden eller Dommerkontoret den 2. Februar 1924, først er fremmet derfra den 26. Marts 1925. I en anden Sag af lignende Art er Begæring indgivet den 8. Maj 1922, men Forretningen er først fremmet i Foraaret 1924 efter saaledes at have henligget paa Dommerkontoret i over to Aar. Dette er kun nogle enkelte Tilfælde fra det paagældende Dommerkontor. Der findes i Snesevis af Tilfælde af ganske samme Art, og de findes, saa vidt jeg har bragt i Erfaring, saa vel for Købstæder som for omliggende Landkommuner.